

Η Ελλάδα συμμετέχει στον πόλεμο

#TargetSoudaBaseForPalestine

Η ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΣΟΥΔΑΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ!

Η γενοκτονία στη Γάζα από το κράτος του Ισραήλ δεν έχει σταματήσει. Το προβαλλόμενο «τέλος του πολέμου» που εξήγγειλε ο Ντ. Τραμπ συμπυκνώνεται σε ένα σχέδιο 21 σημείων και παρουσιάζεται ως ειρήνη, αλλά θεμελιώνεται στην υποταγή των Παλαιστινίων και την επιτροπεία. Παρά τις ανακοινώσεις για εκχειρίδα, οι επιχειρήσεις και οι επιθέσεις στη Γάζα δεν έχουν πραγματικά σταματήσει και οι Παλαιστίνιοι συνεχίζουν να δέχονται τη βία του στρατού και των εποίκων. Για άλλη μια φορά, οι ΗΠΑ βάζουν το κεράκι τους για να τερματίσουν υποτίθεται έναν πόλεμο, προσπαθώντας να πάρουν όσο μεγαλύτερο κομμάτι από την πίτα γίνεται. Αντίστοιχα, το ξαφνικό ευρωπαϊκό κύμα αναγνώρισης ενός παλαιστινιακού κράτους (βλ. Γαλλία, Αγγλία, Ιταλία, κλπ), γίνεται για λόγους επικοινωνιακούς, ώστε να κλείσουν συμφωνίες ομαλοποίησης και γεω-οικονομικά πακέτα. Παράλληλα, ανοίγουν το δρόμο για εργολαβίες «ανοικοδόμησης» πάνω στα ερείπια. Ξηλώνουν τις ασφάλτους και ετοιμάζουν τα εργοτάξια για να τις ξαναστρώσουν.

Είναι ευρέως γνωστό πως η Μέση Ανατολή αποτελεί ίσως την πιο πλούσια σε αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου περιοχή του πλανήτη, γι' αυτό κι ο πόλεμος εκεί λειτουργεί (ξανά) ως βίαιη αρχιτεκτονική της παγκόσμιας καπιταλιστικής τάξης. Η ισοπέδωση της Γάζας και η γενοκτονία των Παλαιστινίων δεν είναι παρεκτροπή αλλά κλιμάκωση της ήδη ασταθούς κατάστασης στην περιοχή. Όχι από τις 7 Οκτώβρη του 2023 αλλά εδώ και πάνω από έναν αιώνα, η Γάζα και η Παλαιστίνη αντιμετωπίζονται όχι ως γή ενός λαού αλλά ως στρατηγικό πέρασμα που πρέπει να ελέγχεται: μια γη, πάνω στην οποία περνούν και διασφαλίζονται ροές ενέργειας, εμπορευμάτων και υπηρεσιών ανάμεσα στην Ασία και την Ευρώπη. Μια περιοχή, όπου υπάρχει πλεονάζουσα εργασιακή δύναμη και πρέπει να εξαφανιστεί. Οι δυτικές κυβερνήσεις στηρίζουν αμετάκλητα το θεοκρατικό-μilitaristικό καθεστώς του Ισραήλ, ακόμη κι όταν η Διεθνής Αμνηστία και το Human Rights Watch τεκμηριώνουν γενοκτονία στη Γάζα ενώ το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο εκδίδει εντάλματα κατά Νετανιάχου και Γκάλαντ για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Η επιλογή αυτή έχει υλικό

υπόβαθρο: η ενεργειακή μετάβαση είναι αργή και αβέβαιη, ενώ η αποκοπή της Ευρώπης από τις ρωσικές προμήθειες φυσικού αερίου κρατά τα μεσανατολικά ορυκτά καύσιμα απολύτως κρίσιμα· την ίδια στιγμή, η περιοχή είναι ο κατεξοχήν διάδρομος Ασίας-Ευρώπης και το Ισραήλ αυτοπαρουσιάζεται ως ο μόνος αξιόπιστος εγγυητής στην περιοχή. Με άλλα λόγια, παρά τη ρητορική για «πράσινη μετάβαση», το Ισραήλ για τη Δύση λειτουργεί ως βασικός κόμβος στην ενεργειακή αλυσίδα και ως δύναμη ελέγχου των διαδρομών διαμετακόμισης.

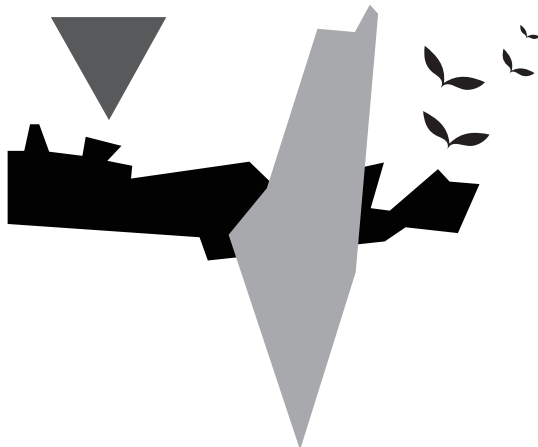
Προφανώς, δε λείπει ο Μάνσ από τη Σαρακοστή. Το ελληνικό κράτος υποστηρίζει σθεναρά το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, όχι μόνο επειδή αποτελεί τον νούμερο ένα σύμμαχό του στα σχέδια των αφεντικών στην περιοχή, αλλά και επειδή εμφανίζεται ως «νούμερο ένα εχθρός της Τουρκίας» μέσα στο δόγμα του αντιτουρκισμού που ταΐζει τον εγχώριο εθνικισμό. Η Ελλάδα πουλάει τη γεωστρατηγική της θέση ως στρατιωτικό κόμβο Ανατολής και Δύσης, επιδιώκει ενεργειακές διασυνδέσεις και επενδύει στην πολεμική της οικονομία (μετατροπή πολεμικού ναυτικού από αμιγώς αποτρεπτικό σε επιθετικό, αγορά φρεγατών, υποβρυχίων και θόλου αεράμυνας στο Αιγαίο, δημιουργία εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας, κ). Εδώ και χρόνια η χώρα στεγάζει πλήθος αμερικανο-νατοϊκών βάσεων, οι οποίες αποτελούν ορμητήριο στρατιωτικών επιχειρήσεων των ΗΠΑ σε όλο τον κόσμο. Συγκεκριμένα, η βάση της Σούδας, μια από τις μεγαλύτερες αμερικανο-νατοϊκές βάσεις στην Ελλάδα, αποτελεί σημαντικό κόμβο για επεμβάσεις των ΗΠΑ στην ανατολική Μεσόγειο, εμπλέκοντας τη χώρα σε πολεμικά μέτωπα και νομιμοποιώντας την περιοχή της βάσης ως στόχο αντιπάλων. Η ενεργή συμμετοχή του ελληνικού κράτους στη γενοκτονία των Παλαιστινίων γίνεται τόσο μέσω της πολιτικής και ιδεολογικής στήριξης προς το ισραηλινό κράτος, όσο και με πρακτικούς όρους, όπως η παραγωγή τεχνολογίας στα ελληνικά πανεπιστήμια που διοχετεύεται στην ισραηλινή πολεμική βιομηχανία, η διαρκής εκατέρωθεν εκπαίδευση των караβανάδων των δύο κρατών και φυσικά μέσω και της ενεργειακής συνεργασίας.

Όλα αυτά προφανώς έχουν ένα μεγάλο κόστος, σε όλα τα πεδία της ζωής μας, το οποίο έρχεται να επιβαρύνει όλο και περισσότερο την ήδη δύσκολη καθημερινότητά μας. Με τη συμμετοχή της, ως κράτος μέλος της ΕΕ, στο σχέδιο *Rearm Europe*, η Ελλάδα καλείται ανάμεσα σε άλλα να διαθέτει το 3,5% του ΑΕΠ της για στρατιωτικούς σκοπούς, μειώνοντας μεγάλο ποσό χρημάτων από τις κοινωνικές δαπάνες και τα αποθεματικά συνταξιοδοτικών ταμείων με ό,τι αυτό συνεπάγεται για όλους εμάς που παλεύουμε καθημερινά να επιβιώσουμε. Παράλληλα όλη η κοινωνία ταΐζεται με милитарιστική ιδεολογία και ο πόλεμος καταλαμβάνει θέση σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Η τοπική κοινωνία γύρω από τις βάσεις μαθαίνει να στήνει την οικονομία της γύρω από την παροχή υποστηρικτικών υπηρεσιών στον στρατό. Όλοι και όλες καλούμαστε να εξοικειωθούμε με μία милитарιστική γλώσσα που

περιγράφει μοντέλα οπλικών συστημάτων, διαμετρήματα σφαιρών και τις αυξημένες τεχνολογικές τους δυνατότητες να σκοτώνουν. Μία κοινωνία που εκπαιδεύεται για πόλεμο, μία μιλιταριστική κοινωνία, είναι μία κοινωνία πατριαρχική, ασφυκτική και επικίνδυνη για όλες τις αποκλεισμένες μειονότητες, για όσους και όσες δέχονται την καθημερινή καταπίεση στη βάση της φυλής, της θρησκείας, της τάξης και του φύλου τους.

Ο πόλεμος λοιπόν είναι (και) εδώ. Διαπερνά την καθημερινότητα με ακρίβεια, πειθάρχηση και καταστολή· γι' αυτό οι αντιπολεμικές τοποθετήσεις οφείλουν να γίνονται ορατές εκεί που χτυπά η πολεμική μηχανή: στα logistics της μεταφοράς πολεμικού υλικού, στη στρατιωτικοποίηση της έρευνας στα πανεπιστήμια, στον μετασχηματισμό της οικονομίας σε πολεμική και στον αναδυόμενο μιλιταρισμό και εθνικισμό. Την ίδια στιγμή, θεωρούμε πως είναι εξαιρετικά σημαντική η ανάπτυξη μιας διεθνιστικής στάσης, μέσω της δημιουργίας υλικών κοινοτήτων αγώνα, ανάμεσα σε ντόπιους και μετανάστες εργαζόμενους/ες, για την προώθηση των κοινών ταξικών συμφερόντων. Η διεθνιστική αλληλεγγύη δεν είναι σύνθημα αλλά η μόνη ουσιαστική δίοδος: αποτυπώνεται στα απεργιακά μπλοκαρίσματα στα λιμάνια της Μεσογείου (βλ. πανευρωπαϊκός συντονισμός λιμενεργατών για μπλόκο στο Ισραήλ), σε παρεμβάσεις στα υπερπολυτελή κρουαζιερόπλοια αναψυχής στρατιωτών και σε δίκτυα που διακόπτουν την αδιάλειπτη ροή εμπορευμάτων και κεφαλαίων.

Η αντιστεκόμενη Γάζα όμως μετρά ακόμη νεκρούς. Η γενοκτονία και οι μαρτυρίες για τα εγκλήματα που λαμβάνουν χώρα εκεί προσπαθούν με κάθε τρόπο να σβηστούν (είτε μέσω προπαγάνδας είτε με τις μαζικές δολοφονίες δημοσιογράφων). Παρά την καταστροφή και τα συντρίμια, οι κάτοικοι της Γάζας συνεχίζουν να διεκδικούν το αυτονόητο: να αποφασίζουν οι ίδιοι για τη ζωή και το μέλλον τους. Αρνούνται σχέδια εκτοπισμού, δεν αποδέχονται «αναγνωρίσεις» χωρίς πραγματικό περιεχόμενο. Μάχονται για μια ειρήνη που δεν είναι η άλλη όψη του πολέμου και της υποταγής αλλά προοπτική απελευθέρωσης.

Η βάση της Σούδας αποκρυσταλλώνει όλες αυτές τις πτυχές του Ελληνικού κράτους που το θέλουν βασικό κρίκο ιμπεριαλιστικών σχεδίων της ευρύτερης περιοχής. Μέσω αυτής μεταφέρονται πυρομαχικά, καύσιμα και στρατιωτικός χάλυβας προς το Ισραήλ. Μέσω αυτής το ελληνικό κράτος μας μπλέκει βαθύτερα στους πολεμικούς ανταγωνισμούς στη Μέση Ανατολή, μετατρέποντας την Κρήτη και τη χώρα συνολικά σε πιθανό στόχο αντιποιίνων. Γι' αυτό παίρνουμε μέρος στην πανελλαδική κινητοποίηση στη βάση της Σούδας. Επειδή αρνούμαστε να στοιχηθούμε πίσω από τα εθνικά συμφέροντα. Δυναμώνουμε τους ταξικούς αγώνες εδώ, για να ενισχύσουμε την αντιπολεμική φωνή και να μπλοκάρουμε τα σχέδιά τους με τον τρόπο που μας αναλογεί. Οι βάσεις, οι αποστολές όπλων και οι «συμμαχίες» δεν έχουν καμία σχέση με τα δικά μας συμφέροντα, με τη βελτίωση της ζωής μας.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες στην αντίσταση στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη ενάντια στη γενοκτονία, το απαρχάινι και τον εποίκισμό.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες στους Ισραηλινούς αρνητές στράτευσης, και σε όσους και όσες συγκρούονται με τον μιλιταρισμό και τον εθνικισμό στην πράξη, μέσα σε ένα καθεστώς που τιμωρεί την ανυπακοή.

Ο εχθρός μας είναι εδώ: στα σχέδια των αφεντικών. Μπλοκάρουμε τις υποδομές του πολέμου — χτίζουμε κοινότητες αγώνα!

**ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΤΑΞΙΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ**

taksiki-autonomia.net